

[Hans Knudsen.]

være indstillet på for det første at fjerne den progression i beskattningen af mellemindkomsterne, som i dag gør det betænkeligt for mange skatteydere at forøge indkomsterne, men dernæst, hvis man ikke kan finde andre måder at nå det samme formål på, må man tage positiv stilling til den begrænsning i retten til at fradrage betalt skat, som nu foreslås gennemført. En sådan begrænsning har ikke hidtil eksisteret, og det har været til hinder for, at man kunne flytte en del af skatetrykket fra de små og mellemste indtægter over på de store, konstante indtægter. I kraft af bestemmelsen om det ubegrænsede skattefradrag kan disse store, konstante indtægter ikke beskattes forholdsvis så stærkt som mellemindkomsterne. Jeg skal senere vende tilbage til disse problemer, men vil forinden gerne fremsætte nogle bemærkninger om selve beskattningsgrundlaget.

Betingelsen for at kunne foretage en rimelig og retfærdig skattefordeling er først, at man får de rigtige indkomster frem hos skatteyderne. På dette område nåede skattekommissionen så langt, at vi allerede for ca. 5 år siden fik gennemført kontrolloven og nyordningen med amtsligningsinspektørerne. Denne lov har — herom kan der sikkert ikke være nogen tvivl — bidraget meget til at forbedre ligningsgrundlaget. Alligevel er der stadig en betydelig forskel på den kontrol, der kan udøves med faste lønindtægter, og den kontrol, man er i stand til at føre med de frie erhverv, som ikke under nogen som helst form fører regnskab. Der er ingen vej udenom en skærpelse af kontrollen med indkomstopgørelserne, hvis man vil nå frem til et mere ligeligt og retfærdigt ligningsgrundlag. Det nytter i hvert fald ikke at søge at mistænkeliggøre amtsligningsinspektørerne eller den ordning, de arbejder under. De har i den korte tid, nyordningen har virket, og hvori visse erfaringer og visse tilvænninger til arbejdsformen skulle opnås, været i stand til i nogen grad at forbedre ligningen og ligningsgrundlaget. Jeg er derfor også tilfreds med, at man i forslagene her ikke alene opretholder denne institution, men at man også giver muligheder for fremover at gøre kontrolarbejdet lettere og for at gøre det mere effektivt. Jeg tænker her ikke mindst

på pligten til i selvangivelserne at give oplysninger om anskaffelse af løsøre, anskaffelse af møbler o. lign. Der er her et område, hvor skatteydere med ukontrolable indtægter har haft for let spil overfor skattevæsenet. Den nye bestemmelse om, at man skal specificere sit forbrug i hvert fald i hovedposter, når indtægterne gøres indirekte op over formuebevægelsen, vil efter min mening blive en værdifuld hjælp til at finde frem til de rigtige ansættelser. Svaret vil i hvert fald blive større for de skatteydere, der bevidst søger at skjule en del af deres forbrug. Det vil også være et fremskridt, at adgangen til at kontrollere regnskaberne ved besøg i virksomhederne bliver udvidet.

Fra visse sider har man søgt at gøre denne skærpede kontrol upopulær, ja, jeg har set tilfælde, hvor man er gået så vidt, at der er fremsat påstande om gestapometoder og politistatsystem, og hvad man ellers kunne finde på. Jeg vil gerne heroverfor sige, at for det første må dog de skatteydere, der ved kontrol med lønindtægter kontrolleres omtrent til sidste hvid, være berettiget til at stole på, at skattevæsenet, hvor det er muligt, fører den kontrol, der kan føres, også med andre kategorier af skatteydere end lønmodtagere.

Dernæst er de foranstaltninger, som foreslås, dels på linie med den kontrol, man udøver i vore nabolande, Norge og Sverige, dels også på linie med den kontrol, som man finder det helt naturligt, at toldvæsenet for sin part udøver med forskellige indirekte beskatninger. Jeg finder, at der i høj grad er grund til at påskønne den indsats, der af skattevæsenets funktionærer i alle led gøres under de vanskelige vilkår, de har at arbejde under, og vi bør i hvert fald i stedet for at kritisere eller mistænkeliggøre dette arbejde påkalde disse skatte medarbejderes assistance til en yderligere udbygning af det værdifulde arbejde, de gør — et arbejde, de gør ikke alene i skattevæsenets interesse, men også i de skatteyderes interesse, der i forvejen bliver stærkt kontrolleret.

Med hensyn til mere lighed i skattegrundlaget indeholder lovforslaget også den ændring, at forbruget af egne varer skal medregnes til detailpriser. Den nuværende ordning har givet de skatteydere, som har